

end ved det Forslag, der nu er blevet vedtaget ved 2den Behandling, og som nu foreligger til 3dje Behandling. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, hvad der i øvrigt allerede er udtalt her i Salen af min ærede Meningsfælle ved Siden af (Hørdum), at Socialdemokraterne for deres Vedkommende ikke ønske, at der skal laves Valgeometri til Fordel for dem. Om andre ville nedlade sig til at lave Valgeometri til Fordel for sig selv, naar de have Midlerne til at lægge Valgkredsene, som de finde for godt, bliver deres Sag. Dette forekommer mig netop maa være et Bevis paa, hvor lidet smaalige vi ere i den Henseende, hvor lidet vi fordre i saa Henseende, og i hvor høj Grad vi betragte det som en Biting for vort Vedkommende, om man vil lægge en Valgkreds om i denne eller i hin Gade, om vi saa en lille Stump Gade mere eller mindre med. Socialdemokratiet er et Kampparti, som ikke bryder sig om, om det ogsaa sthydes ud af en Kreds. Vi agte at tage Kampen op over det hele, og det skal der vel blive Lejlighed til, selv om man bruger nok saa mange Kunstner. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at naar dette Forslag ikke er lavet anderledes fra Udvalgets Side i sin Tid og heller ikke nu, er det af den Grund, at da dette Forslag var stillet af Regeringen forrige Gang og var til Behandling i Udvalget, var Inddelingen for de kjøbenhavnske Valgkredse foretaget efter Rodeinddelingen. Man havde ingen andre Oplysninger end dem, som forelaa i Genhold til Rodeinddelingerne. Man havde selvfølgelig kunnet ønske andre Oplysninger fra Regeringen med Hensyn til Kjøbenhavns Befolknings Tæthed paa forskellige Steder, men man fik dem ikke. Der var intet andet Grundlag for os at arbejde paa end Rodeinddelingen. Derfor er det maa ske kommet til at se lidt kunstligere ud end paa det Kort, der nu foreligger, hvor man fuldstændig er gaaet bort fra Rodeinddelingen og har slaaet Grænserne itu for Roderne. Naar man ikke bryder sig om dem, er det en Selvfølge, at man kan komme til anderledes rette Linier, end man kunde den Gang. Dette er kun en oplysende Bemærkning, fordi der er blevet ironiseret over, at vi ville foretrække et saadant Kort fremfor dette. Vi forlange ikke noget specielt i vor Favør. Dernæst skal jeg oplyse, at det har været umuligt at lave noget andet, fordi man ikke havde Oplysninger, der skulde til. Selv fra deres Side, der nu have med Lovforslaget at gøre, blev det forlangt, at det var Regeringen, der skulde

levere Materialet, thi den alene er i Besiddelse af de nødvendige Oplysninger, der skulde til, dens Bligt var det at lægge Planen for og Kortet over Fordelingen. Det samme er ogsaa forlangt af dem, der nu have med Sagen at gøre. Der er altsaa nu lige til allerlidst givet de Herrer, som maatte kunne have næret Dunst om at øve Ret og Retfærdighed over for Befolkningen baade i By og paa Land, Lejlighed til nu at stemme for dette Forslag uden mindste Forandring, det Forslag, som Regeringen i sin Tid selv har forelagt. Jeg haaber, at dette vil klare Standpunkterne noget over for dem, der have staaet tvivlende, og vise, hvem der ikke vil øve Ret og Retfærdighed og ikke vil gøre noget i den Sag.

Med Hensyn til det andet Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, er det ogsaa mest — eller ubelukkende kan jeg godt sige — stillet af Hensyn til mine politiske Modstandere. Det er jo nemlig blevet sagt og skrevet mangfoldige Gange i denne Sag, baade her i Salen og uden for, i Blade og paa Møder og alle Vegne, at det ikke er andet end en foreløbig Ordning, der træffes her, at det er en rent midlertidig Ordning, som ikke skal være længe, og at den retfærdige Løsning vil være en Grundlovsforandring med en retfærdig Fordeling. Jeg har imidlertid ikke kunnet slaa mig til Taals med det; jeg har en Frygt for, at ærede Medlemmer, som staa og sige dette, lige saa lidt ville blive troede, som det lader til, at man troede mig den Gang, jeg sagde, at jeg var villig til at stemme for Regeringsforslaget. Det har voldt mig en Del Bryderier, at man ikke har villet tro mig, og jeg ønsker ikke at bringe mine Modstandere i en saadan kedelig Situation som den, jeg saaledes har været i. Jeg indrømmer, at det er klarere, at man straks giver Udtryk for sine Standpunkter gennem en Afstemning, og det er dette, jeg har villet give Lejlighed til ved mit Endringsforslag. Enhver, som mener, at denne Lov bør og skal være en midlertidig Lov, kan umulig andet end ønske en Lejlighed til at konstatere denne Mening ved sin Afstemning, ønske en Lejlighed til at sige: Jeg betragter denne Ordning kun som rent midlertidig og ønsker ved min Afstemning at konstatere, at jeg ønsker, den skal være midlertidig; og have en begrænset Varighed. Derfor har jeg tilladt mig at foreslaa en ny § 4, der bestemmer, at Loven kun skal gælde til 1ste Oktober 1897, og da alle jo brænde af Bøghæder efter, at Retfærdigheden skal ske Fyldest, er jeg vis paa, der vil blive rigeligt Lejlighed til inden 1897 at faa ordnet denne Sag paa en retfærdig Maade efter de kommende Folketingsvalg, og